и на Еленскитѣ горбаджии, надвилѣли на противницитѣ си и сполучили да хвърлят въ затвора водителитѣ на противницитѣ си — десетина души турци и българе. Между затворенитѣ сѫ били и трѣвненскитѣ представители: Кѫнчо Ценковъ и Райчо Иванчо (вуйка Ви). Въ тъй врѣме Неофитъ сполучилъ да отрати въ заточение (сюргюнъ) Тодора Х. Недѣлковъ или Х. Славчевъ отъ Търново. По тая причина, въ него врѣме имаше съставена и пѣсень, на то подхване. Отъ тая пѣсень помнѧ само нѣкои отдѣлници, кои Ви и излагамъ:

„Какво е чудо, мине, чудо станѫло
Въ голѣма града, мине, града Търново,
Въ Турска мехкемѧ, мине, Вангели да носѫтъ.....“

„Не се кѫхари, моле, не се ядосвай!
Какво е цвѣти, моле, цвѣти цвѣрнѫло
Въ нашата мала, моле, мали градинка?
Ѧ го отдѣсни, моле, че се накити!
Ча се накити, моле, и се развесели!“

— „Какъ ще го аз, мине, аз отдѣснѧ,
Какъ ще се аз, мине, аз накитѧ?
Кирѣ Тодоръ затворѣнъ, мине, затворѣнъ въ тъмници,
На краката му, мине, тежки томруци,
На рѫцѣтѣ му, мине, бѣли белязици.....“

Повече отъ тая пѣсень не помнѧ, но тѧ е съчинена въ Търново и, може би, да има нѣкои да ѧ паметѧтъ цѣла.

Колко врѣме сѫ стоели въ затвора Неофитовитѣ противници не знамъ, но все ще е имало нѣколко мѣсеци. Какъ се